

kan fastslås, om føreren har begået en forseelse, som er omfattet af klippekortordningen. Dømmes der for overtrædelse af bestemmelsen (eller vedtager føreren bøden), medfører dette tillige et klip. Omvendt vil en frifindelse for overtrædelsen tillige medføre, at der ikke pålægges klip.

6.1.7 "Forældelse"

Med hensyn til spørgsmålet om forældelse findes det efter udvalgets opfattelse mest hensigtsmæssigt, at hver forseelse så at sige "forældes løbende". Det er udvalgets vurdering, at forældelsesperioden bør være 2 år. Sammenhængen mellem den valgte forældelsesperiode og antallet af forseelser er i den forbindelse tillagt afgørende vægt.

En begået overtrædelse af færdselslovgivningen bør derfor kun medregnes i den samlede opgørelse af forseelser i en periode svarende til den anbefalede periode på 2 år regnet fra tidspunktet for hver enkelt forseelse.

Det er udvalgets vurdering, at den 2-årige forældelsesperiode for den første forseelse løber fra

afgørelsestidspunktet, mens den 2-årige forældelsesperiode for anden og tredje forseelse løber fra forseelsestidspunktet. Dette er i overensstemmelse med nugældende praksis i forbindelse med gentagelsestilfælde.

I praksis vil det betyde, at den udvidede frakendelsesordning rent faktisk først begynder at "tælle" fra afgørelsestidspunktet for den første forseelse. Efterfølgende afgørelser, der har et forseelsestidspunkt, der ligger før den første forseelses afgørelsestidspunkt, vil således ikke "tælle med" i ordningen. Disse forseelser vil naturligvis blive sanktioneret i medfør af færdselslovens øvrige bestemmelser.

6.1.8 "Sammenstødsproblematikken"

Udvalget har drøftet en række problemstillinger, der kan opstå i relation til det eksisterende frakendelsessystem i færdselsloven. Det er udvalgets vurdering, at der grundlæggende kan opstå 4 situationer, hvor det bør afklares, hvilken virkning tildeling af klip vil have i forhold til de eksisterende bestemmelser om frakendelse.

Det drejer sig om følgende 4 situationer:

